

Onderzoek inzicht in pleegzorgtarieven

Eindrapport

Knelpunten en oplossingen

In dit hoofdstuk geven wij een introductie op het onderzoek ‘Inzicht in pleegzorgtarieven’, de voornaamste geïdentificeerde knelpunten en oplossingsrichtingen om tot beter passende tariefafspraken te komen. Ook geven we een advies voor de invulling van de handreikingen pleegzorg¹.

In dit hoofdstuk beantwoorden wij de volgende onderzoeksvragen:

- Wat zijn knelpunten in de huidige tariefafspraken en de opbouw van het tarief?
- Welke oplossingen zijn er voor deze knelpunten?
- In hoeverre vraagt de huidige opbouw van het pleegzorgtarief om een *actualisatie van de inkoophandreiking*?

Introductie onderzoek inzicht in pleegzorgtarieven

Pleegzorg draagt ertoe bij dat kinderen zoveel mogelijk gezond en veilig opgroeien als dit thuis (deels/tijdelijk) niet meer lukt. Dit is bijvoorbeeld het geval wanneer er sprake is van psychische of persoonlijke problemen bij de ouder(s), of als het kind zelf gedragsproblemen/een beperking heeft waardoor ouders de zorg voor hun kind niet (meer) aankunnen.

Financiering van pleegzorg

¹ Handreiking pleegvergoeding (2015) & Inkoophandreiking pleegzorg (2016).

Verschillende partijen zijn betrokken bij de financiering van pleegzorg. Het ministerie van VWS bepaalt hoe hoog de pleegvergoeding voor pleegouders is per pleegzorgplaatsing. Dit is wettelijk vastgelegd. Daarnaast levert VWS middelen aan gemeenten om de jeugdzorg te bekostigen waaronder pleegzorg. Gemeenten hebben hierin beleidsvrijheid en kiezen zelf welk bedrag zij reserveren voor pleegzorg en of zij de inkoop daarvan zelf doen of in regionaal verband. Vervolgens kiezen gemeenten en/of regio's pleegzorgorganisaties die binnen dit bedrag de uitvoering van pleegzorg doen en de pleegvergoeding uitkeren aan pleegouders. Zij spreken met de organisaties een tarief per pleegzorgplaatsing af.

Geen eenduidig tarief

Het verschilt per regio of gemeente hoe hoog het pleegzorgtarief is en wat daar precies uit bekostigd moet worden. Er is beperkte eenduidigheid in tariefafspraken. Sectorpartijen VNG, Jeugdzorg Nederland en NVP ontvangen signalen dat dit knelpunten oplevert voor gemeenten/regio's, aanbieders én pleegouders. Voorbeelden van deze knelpunten zijn hoge administratieve lasten voor aanbieders en gemeenten/regio's, onvoldoende middelen voor inzet van passende en intensieve ondersteuning voor pleeggezinnen, problemen met het vergoed krijgen van bijzondere kosten voor pleegouders en onvoldoende middelen voor het uitvoeren van deeltijdpleegzorg.

We hebben onderzoek uitgevoerd naar deze en andere knelpunten en oplossingsrichtingen in de tariefafspraken voor pleegzorg. We hebben hier kwalitatief onderzoek naar gedaan door in totaal 30 gesprekken te voeren met 10 inkoopregio's/centrumgemeenten, 10 pleegouders en 10 aanbieders.

Hieronder gaan we in op de voornaamste knelpunten die tijdens het onderzoek naar voren zijn gekomen.

Knelpunten

Beperkte ruimte voor leveren van passende zorg

Pleegzorgaanbieders hebben voor een aantal taken/prestaties te weinig financiële ruimte binnen de huidige tarieven. Dit is het geval voor:

- benodigde extra begeleiding van de ouders, pleegkind, en pleegouders (bv. bezoeken, begeleiding bij rouwverwerking ouders);
- regievoering op de plaatsing indien van toepassing/nodig;
- uitvoeren van netwerkonderzoeken in geval van netwerkpleegzorg;
- perspectiefbepaling.

Aanbieders moeten hiervoor aanvullende beschikkingen in het kader van specialistische zorg aanvragen, terwijl het geen specialistische zorg betreft. Dit levert veel extra administratieve

lasten op en een vertraging in de uitvoering. Hierdoor moeten pleeggezinnen soms lang op de juiste ondersteuning wachten. Aanbieders zijn hierdoor niet in staat de passende zorg te leveren die nodig is.

Beschikkingen voor specialistische zorg

Pleegkinderen hebben vaak een vorm van specialistische zorg nodig vanwege hun problematiek. Bij de aanvraag van specialistische zorg voor pleegkinderen ontstaan er administratieve lasten voor aanbieders en gemeenten. Dit komt omdat het lastig is om de juiste persoon binnen een gemeente te achterhalen met mandaat en omdat beschikkingen voor specialistische zorg een beperkte looptijd hebben. Een andere oorzaak voor de administratieve lasten is dat de aanbieder van pleegzorg uren voor specialistische zorg moet overdragen naar een door de gemeente gecontracteerde andere aanbieder, of dat de aanbieder van pleegzorg wordt ingeschakeld als onderaannemer van een gecontracteerde zorgaanbieder voor het bieden van de specialistische zorg.

Bijzondere kosten buiten het tarief

De regeling bijzondere kosten levert knelpunten op als de regeling buiten het tarief wordt gefinancierd en de declaratie van een aanvraag bijzondere kosten via een individuele gemeente of de inkooporganisatie moet worden afgehandeld. Dit kost zowel de aanbieder, inkooporganisatie/gemeente en pleegouder veel tijd.

Bijzondere kosten aanvraagproces

Pleegouders ervaren knelpunten op het gebied van het aanvragen van een vergoeding voor de bijzondere kosten. Sommige pleegouders geven aan dat de beoordeling van de aanvraag lang duurt en de aanvraag door een financieel medewerker wordt beoordeeld die beperkt kijkt naar de context van de casus. Dit kan leiden tot een afwijzing van de aanvraag die als onterecht wordt ervaren. Het voornaamste knelpunt is dat er soms enkel op een financiële manier wordt gekeken naar verzoeken of knelpunten die de pleegouders aangeven bij hun aanbieder. Pleegouders ontvangen te weinig morele steun en voelen zich hierom niet of onvoldoende gewaardeerd.

Erkenning en waardering voor inkomensverlies pleegouders

Uit een eerder grootschalig onderzoek onder pleegouders naar de financiële aspecten van pleegzorg blijkt dat pleegouders gemiddeld minder kosten voor hun pleegkind(eren) maken dan dat zij totaal aan vergoedingen ontvangen². Er lijken dus geen grote financiële knelpunten te zijn voor pleegouders. Uit het huidige onderzoek én uit het onderzoek naar de financiële aspecten van pleegzorg blijkt wel dat inkomensverlies een knelpunt vormt. Pleegouders zijn gemiddeld 18 uur per maand minder gaan werken na de komst van het pleegkind of de pleegkinderen. Het netto inkomenseffect varieert van €9.000 tot

² Onderzoek naar de financiële aspecten van pleegzorg (2018).

€14.000 per jaar³. Pleegouders geven in de interviews aan geen volledige compensatie te verwachten van het inkomensverlies, maar wel erkenning en waardering hiervoor te wensen.

Deeltijdpleegzorg

Alle pleegzorgaanbieders die een etmaaltarief ontvangen voor de deeltijdplaatsing, komen - net als bij een voltijdplaatsing - niet uit met het tarief. De financiële knelpunten ontstaan omdat de taken/prestaties die aanbieders moeten uitvoeren gelijk- en soms zelfs meer - zijn als bij voltijdpleegzorg, terwijl het tarief een stuk lager ligt. Dat ontmoedigt pleegzorgaanbieders om meer in te zetten op deeltijdpleegzorg, terwijl zij verwachten dat deeltijdpleegzorg in de toekomst juist een belangrijkere rol kan spelen; enerzijds omdat het kan worden ingezet ter preventie (ontlasting van ouders) en dus uithuisplaatsing voorkomt, anderzijds omdat pleegouders eerder openstaan voor het deeltijd- dan voor voltijdpleegouderschap. Op dit moment hebben gemeenten en pleegzorgaanbieders geen gemeenschappelijke visie opgesteld over de rol van deeltijdpleegzorg in de pleegzorg en breder in het domein van jeugdhulp.

Hieronder gaan we in op de oplossingsrichtingen voor bovenstaande knelpunten.

³ Onderzoek naar de financiële aspecten van pleegzorg (2018).

Oplossingsrichtingen

We presenteren hieronder oplossingsrichtingen op twee niveaus.

1. **Sectorniveau.** Hiermee bedoelen we de vertegenwoordiging van aanbieders (Jeugdzorg Nederland), gemeenten (VNG), pleegouders (NVP) en het Rijk (VWS). We adviseren om gezamenlijk toe te werken naar een definitie en een basisniveau van passende pleegzorg, na te denken over welke middelen daarvoor nodig zijn en welke financieringsstructuur passend is. We beschrijven de drie te zetten stappen voor de sector waarbij ons advies is om deze uit te werken in de nieuwe handreiking pleegzorg.
2. **Regionaalniveau.** Hiermee bedoelen we de aanbieders en gemeenten in een regio. We adviseren om bestaande afspraken zoveel mogelijk te concretiseren en transparant te maken voor welke taken de financiering ontoereikend is en wat dit dan concreet betekent voor de kwaliteit van de uitvoering. De kaders op sectorniveau (oplossing 1) ondersteunen hierbij.

Sectorniveau: Stel kaders voor passende pleegzorg

Stap 1: Definitie van passende pleegzorg

Inkooporganisaties/gemeenten en aanbieders leggen afspraken vast in productboeken. We merken dat er weinig eenduidigheid bestaat in de taken/prestaties die uit het tarief moeten worden bekostigd. Hierdoor is er veel overleg nodig op casusniveau. Het is van belang om op sectorniveau meer kaders te stellen. Samen duidelijk maken wat passende pleegzorg en deeltijdpleegzorg is. Wat is doel en wat is de visie op pleegzorg, en deeltijdpleegzorg voor kinderen, gemeenten, de maatschappij? Wat is het minimale niveau dat we in de ondersteuning met elkaar willen bereiken? Wat behoort tot de taken van de aanbieder? Tot hoe ver reikt de begeleiding? Er kan samen worden nagedacht over wat visie, doel, taken en gewenste niveau van ondersteuning zijn.

Maak vervolgens gezamenlijk per onderdeel van de uitvoering van pleegzorg – zoals screening, plaatsing, begeleiding, nazorg – concreet wat die stap minimaal moet inhouden om passende pleegzorg te bereiken. Sluit hierbij aan bij het al ontwikkelde Kwaliteitskader⁴. Beantwoord met elkaar de vragen als: wat moet er minimaal gebeuren om een basisniveau van passende pleegzorg te bereiken? Werk hierin verschillende routes uit voor verschillende typen kinderen met verschillende zorgbehoeften (bijvoorbeeld enkelvoudige problematiek, meervoudige

⁴ Kwaliteitskader Voorbereiding en Screening in de Pleegzorg - Jeugdzorg Nederland (2018).

problematiek en Multi problematiek). Probeer zo in te schatten hoe elke stap er optimaal uit ziet voor deze verschillende gezinnen en schets daarbij ook welke rol de aanbieder, de gemeente, de pleegouder en mogelijke andere partijen hebben in elke stap. Hiermee wordt bereikt dat het basisniveau per onderdeel rekening houdt met de diversiteit aan pleeggezinnen én er helderheid ontstaat in wat ieders rol en verantwoordelijkheid is.

Stap 2: Inzet middelen

Nadat bepaald is hoe passende pleegzorg er in elke stap uit moet zien volgt de stap naar het schatten van de omvang van de kosten daarvan. Beantwoord met elkaar de vraag: welke middelen zijn nodig om elke stap optimaal uit te voeren? Om deze vraag te beantwoorden, adviseren we om een kostprijsonderzoek uit te voeren naar de huidige praktijk, waarbij aandacht is voor de verschillende vormen van pleegzorg. Daarbij brengen pleegzorgaanbieders, op basis van registratie, in kaart wat de kosten zijn of het aantal uren is dat zij per stap/onderdeel hebben besteed in de afgelopen vijf jaar. Deze uitkomsten kunnen worden vergeleken met de ideale situatie voor verschillende typen pleegkinderen en wat minimaal nodig is per type kind om een basisniveau van pleegzorg te bereiken.

Stap 3: Passende financieringsstructuur

Als laatste stap moet nagedacht worden over hoe de benodigde middelen ingezet/verdeeld kunnen worden om passende pleegzorg voor ieder pleegkind te bereiken. Centrale vraag is: Welke financieringsstructuur past het best om de middelen zo in te zetten dat deze leiden tot de best passende zorg voor ieder pleegkind? Uit dit onderzoek komen de volgende aandachtspunten voor het inrichten van een dergelijke structuur:

- Administratieve lasten laag houden. Bijvoorbeeld door de bijzondere kosten onderdeel te maken van het tarief, of de inrichting van een regionaal loket waar de aanvragen bijzondere kosten direct kunnen worden gedeclareerd.
- De pleegzorgaanbieder ook contracteren op vormen van specialistische zorg als zij deze aanbieden en de kwaliteit goed is.
- Een lichte verantwoording. De mogelijkheid van een budget voor het leveren van maatwerk door aanbieders waar achteraf verantwoording over kan worden afgelegd.
- De regeling bijzondere kosten ook open stellen voor pleegouders in het vrijwillig kader. Dit helpt om de best passende zorg voor een pleegkind te organiseren. Hiervoor is mogelijk een wetwijziging nodig.
- Deeltijdpleegzorg als een aparte vorm van pleegzorg financieren, zodat het tarief aansluit bij de werkelijke uitvoeringskosten. Dat kan bijvoorbeeld door een deeltijdplaatsing als traject te vergoeden in plaats van per

nacht. Of door het hele tarief in drie onderdelen op te splitsen: het instaptarief (waarin alle kosten zitten van werving, selectie, opleiding en overhead), het aantal verblijfsdagen, en de kosten voor de procesbegeleiding. Naast deze mogelijke wijzigingen in de tariefstructuur, kan ook in de huidige situatie de mogelijkheid worden gecreëerd voor het gelijktijdig aanbieden van een vol- en deeltijdtraject.

Regionaalniveau: Concretiseer de onderliggende afspraken

Maak de afspraken die er al liggen zo concreet mogelijk door af te spreken wat er binnen het tarief in uren moet worden uitgevoerd. Ga met elkaar het gesprek aan over het grijze gebied, de kosten daarvan en hoe dat op te lossen.

Wij adviseren aanbieders om zelf proactief in kaart te brengen waar zij de tijd aan besteden. Uit het onderzoek blijkt dat er veel tijd gaat naar complexe regievoering, netwerkonderzoek en perspectief-bepaling, terwijl dit vaak niet in de tariefafspraken is opgenomen. Breng in kaart hoeveel tijd deze taken kosten en breng ook het verlies in kwaliteit van de zorg in kaart als de taken niet worden uitgevoerd en ga vervolgens het gesprek aan met de regio.

Advisering handreikingen pleegzorg

Op basis van de hierboven beschreven oplossingsrichtingen presenteren we een voorstel voor een opbouw van de handreiking. Ons advies is om de twee bestaande

handreikingen: Handreiking pleegvergoeding (2015) & Inkoophandreiking pleegzorg (2016) samen te voegen tot één handreiking. Deze opbouw ziet er als volgt uit:

- Een introductie wat pleegzorg is, voor wie en waarom.
- Een definitie wat passende pleegzorg is, daarbij rekening houdend met verschillende vormen van pleegzorg.
- Een uitwerking van passende pleegzorg per onderdeel van de componenten pleegzorg uit de Inkoophandreiking en vaststelling van het basisniveau van passende pleegzorg per onderdeel.
- De mogelijke financieringsstructuren van pleegzorg en het inkoopproces. Welke keuzes kunnen hierin worden gemaakt? Op het gebied van specialistische zorg: wel/niet contracteren van de pleegzorgaanbieder op meerdere vormen van zorg. Op het gebied van de bijzondere kosten: wel/niet onderdeel maken van het tarief/de inrichting van een loket. Wat betreft deeltijdpleegzorg: trajectvergoedingen/de mogelijkheid tot het afgeven van een dubbele beschikking/het tarief opsplitsen in meerdere onderdelen.
- De lijst met bijzondere kostenposten uit de Handreiking pleegvergoeding (2015) opnemen in de nieuwe handreiking

Introductie

Deze notitie beschrijft de resultaten van ons onderzoek Inzicht in pleegzorgtarieven. In de notitie beschrijven we de opbouw van het pleegzorgtarief en de verwachte diensten van gemeenten voor dit tarief. Daarnaast gaan we in op de kosten voor pleegzorg die vallen onder de basisvergoeding, en de regeling bijzondere kosten en buitengewone kosten. Tevens geven we inzicht in de kosten die pleegouders maken en hoe deze in de verschillende kostencategorieën (al dan niet) terugkomen.

Wat is pleegzorg?

Pleegzorg draagt ertoe bij dat kinderen zoveel mogelijk gezond en veilig opgroeien als dit thuis (deels/tijdelijk) niet meer lukt. Dit is bijvoorbeeld het geval wanneer er sprake is van psychische of persoonlijke problemen bij de ouder(s), of als het kind zelf gedragsproblemen/een beperking heeft waardoor ouders de zorg voor hun kind niet (meer) aankunnen. Pleegzorg wordt voltijds, deeltijds (bijvoorbeeld in het weekend) en als crisisopvang ingezet. Tevens bestaan er verschillen in type plaatsingen: het vrijwillig of gedwongen kader. In het geval van een vrijwillige plaatsing zijn de ouders vrijwillig akkoord gegaan met de uithuisplaatsing, bij een plaatsing in het gedwongen kader is geen akkoord van de ouders nodig. Betrokken partners die een belangrijke rol hebben bij een plaatsing en de begeleiding daarvan, zijn de pleegzorgbegeleider, het wijkteam, en (in het gedwongen kader) gecertificeerde instellingen.

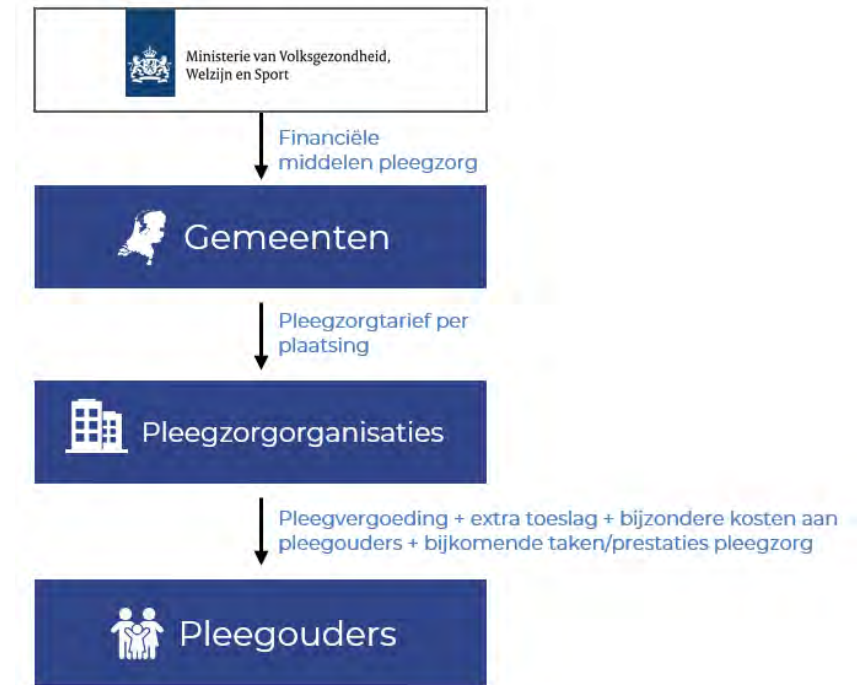
Financieringssysteem pleegzorg

De inzet en vergoeding van pleegzorg is vastgelegd in de Jeugdwet. Gemeenten zijn sinds 2015 verantwoordelijk voor de uitvoering van de Jeugdwet. In afbeelding 1 is de relatie tussen het ministerie van VWS, gemeenten, pleegzorgorganisaties en pleegouders weergegeven.

In de figuur is te zien dat gemeenten financiële middelen ontvangen van het ministerie van VWS om pleegzorg te bekostigen (1). Gemeenten besteden de pleegzorg uit aan pleegzorgorganisaties en betalen hen een pleegzorgtarief per plaatsing (2). Pleegzorgorganisaties betalen van het pleegzorgtarief de pleegvergoeding, inclusief eventuele extra toeslag, en aanvragen voor de vergoeding van bijzondere kosten aan pleegouders (3). Het andere deel van het pleegzorgtarief besteden pleegzorgorganisaties aan taken/prestaties (bijvoorbeeld het werven en begeleiden van pleegouders) die zij moeten uitvoeren voor het verkregen bedrag.

Afbeelding1: financieringsstructuur

Complexiteit financieringssysteem pleegzorg

Afbeelding 1 laat zien dat verschillende partijen betrokken zijn bij de financiering van pleegzorg. Het ministerie van VWS bepaalt hoe hoog de pleegvergoeding voor pleegouders is per pleegzorgplaatsing. Dit is wettelijk vastgelegd. Daarnaast levert het VWS middelen aan gemeenten om de jeugdzorg te bekostigen waaronder pleegzorg. Gemeenten hebben hierin

beleidsvrijheid en kiezen zelf welk bedrag zij reserveren voor pleegzorg en of zij de inkoop daarvan zelf doen of in regionaal verband. Vervolgens kiezen gemeenten en/of regio's pleegzorgorganisaties die binnen dit bedrag de uitvoering van pleegzorg doen en de pleegvergoeding uitkeren aan pleegouders. Zij spreken met de organisaties een tarief per pleegzorgplaatsing af. Het verschilt per regio of gemeente hoe hoog dit tarief is en wat daar precies uit bekostigd moet worden. Er is beperkte eenduidigheid in tariefafspraken. Sectorpartijen VNG, Jeugdzorg Nederland en NVP ontvangen signalen dat dit knelpunten oplevert voor gemeenten/regio's, aanbieders én pleegouders. Voorbeelden van deze knelpunten zijn hoge administratieve lasten voor aanbieders en gemeenten/regio's, onvoldoende middelen voor inzet van passende en intensieve ondersteuning voor pleeggezinnen, problemen met het vergoed krijgen van bijzondere kosten voor pleegouders en onvoldoende middelen voor het uitvoeren van deeltijdpleegzorg.

Onderzoeksvragen

Om meer inzicht in bovenstaande knelpunten te verkrijgen, beantwoorden wij in deze notitie de onderzoeksvragen in tabel 1. Het betreft de onderzoeksvragen zoals geformuleerd door de opdrachtgever van dit onderzoek, het ministerie van VWS, en aanvullend verdiepende vragen op de diverse onderwerpen. De onderzoeksvragen zijn gestructureerd aan de hand van de hoofdstukken waarin we ze beantwoorden.

Tabel 1. Onderzoeksvragen

Onderzoeksvragen	Hoofdstuk
<ul style="list-style-type: none"> • Wat zijn knelpunten in de huidige tariefafspraken en de opbouw van het tarief? • Welke oplossingen zijn er voor deze knelpunten? • In hoeverre vraagt de huidige opbouw van het pleegzorgtarief om een <i>actualisatie van de inkoophandreiking</i>? 	Knelpunten en oplossingsrichtingen
<ul style="list-style-type: none"> • Op welke manier is het pleegzorgtarief nu opgebouwd? • Welke diensten verwachten gemeenten van aanbieders voor de ingekochte pleegzorg? • Wat zijn knelpunten in de tariefafspraken? 	Pleegzorgtarief
<ul style="list-style-type: none"> • Wat is de regeling bijzondere kosten? • Wat voor regelingen hebben aanbieders voor de bijzondere kosten? • Welke kosten vergoeden aanbieders wel/niet vanuit de bijzondere kosten? <ul style="list-style-type: none"> - Waarom wel/niet? - Tot welk bedrag vergoeden ze deze kosten? • Hoe gaan aanbieders en/of gemeenten om met buitengewone bijzondere kosten, bijvoorbeeld het aanpassen van een auto of woning? • Waar worden eventuele (buitengewone) bijzondere kostenregelingen mee gefinancierd? • Hoe gaan aanbieders en/ of gemeenten om met onderhoudsplichtige biologische ouders die in gebreke blijven? <ul style="list-style-type: none"> - Wie draait er voor de kosten op? - Wie draagt zorgt voor het halen van verhaal bij in gebreke blijvende ouders? • Wat zijn de ervaringen van aanbieders en inkooporganisaties met de verschillende regelingen? 	Bijzondere kosten
<ul style="list-style-type: none"> • Welke kosten vallen onder de pleegvergoeding? • Welke knelpunten ervaren pleegouders in deze vergoeding? • Welke overige kosten (zoals toeslagen, eigen bijdragen, verzekeringen) vormen knelpunten voor pleegouders? • Welke kosten vallen onder de bijzondere kostenregeling? • Wat zijn knelpunten in het vergoed krijgen van de bijzondere kosten voor pleegouders? • Welke buitengewone kosten (bv. aangepaste auto, woningaanpassing etc.) maken pleegouders soms? • Wat zijn knelpunten in de vergoeding van deze buitengewone kosten? 	Kosten pleegouders
<ul style="list-style-type: none"> • Wat is deeltijdpleegzorg? • Wat zijn knelpunten in de bekostiging van deeltijdpleegzorg? • Hoe kunnen (naar de toekomst toe) de diensten voor deeltijdpleegzorg worden ingepast en omschreven? 	Deeltijdpleegzorg

Scope

Deze notitie biedt een beschrijving van de huidige situatie op basis van kwalitatieve data en ervaringen die het onderzoeksteam heeft verzameld onder aanbieders, inkooporganisaties en pleegouders. Het onderzoek biedt eveneens een indicatie van knelpunten en oplossingsrichtingen in het financieringssysteem van pleegzorg. Het is *geen* kostprijsonderzoek. Daarom doen we geen uitspraken over de hoogte van de kostprijs voor pleegzorg en welke taken/prestaties hieruit moeten worden bekostigd. De begeleidingscommissie kan de bevindingen uit dit onderzoek naar eigen inzicht gebruiken in de afweging of wijzigingen of aanpassingen van wetten en regelingen wenselijk zijn.

Methode

Voor dit onderzoek hebben wij tien pleegzorgaanbieders geselecteerd. Zij verschillen in het aantal pleegzorggezinnen dat zij begeleiden en het niveau waarop zij actief zijn. Het aantal loopt uiteen van ongeveer 500 tot 2500 pleeggezinnen. Twee aanbieders begeleiden pleegzorgplaatsingen op landelijk niveau, de overige aanbieders zijn actief op regionaal niveau. Vervolgens hebben we tien verschillende regio's geïdentificeerd waarin deze aanbieders actief zijn. Deze regio's bevinden zich in de provincies Groningen, Zeeland, Zuid-Holland, Flevoland, Zuid-Brabant, Utrecht, Zuid-Limburg, Gelderland.

In deze regio's hebben we in totaal 30 gesprekken gevoerd met 10 regionale inkooporganisaties of centrumgemeenten (in vervolg inkooporganisaties), 10 aanbieders van pleegzorg en 10 pleegouders. Tenslotte organiseerden we aan het einde van

het onderzoek een validatiesessie onder alle aanbieders, regionale inkooporganisaties en pleegouders om de resultaten te valideren en oplossingsrichtingen te formuleren. In het kader van privacy, kunnen de aanbieders, regionale inkooporganisaties en pleegouders niet bij naam worden genoemd.

Leeswijzer

In de notitie zijn we gestart met de knelpunten, oplossingsrichtingen en aanbevelingen voor een herijking van de handreiking pleegzorg van de Vereniging van Nederlandse Gemeenten (VNG). In de volgende hoofdstukken gaan we in op 1) het pleegzorgtarief, 2) bijzondere kosten 3) kosten pleegouders en 4) deeltijdpleegzorg. Hierin beantwoorden we de onderzoeksvragen die bij deze hoofdstukken in tabel 1. zijn genoemd.

Pleegzorgtarief

In dit hoofdstuk gaan we in op de opbouw van het pleegzorgtarief en de diensten die gemeenten hiervoor verwachten van pleegzorgaanbieders. Ook beschrijven we de knelpunten die aanbieders en inkooporganisaties ervaren in de tariefafspraken.

Hiermee beantwoorden we de volgende onderzoeksvragen:

- Op welke manier is het pleegzorgtarief nu opgebouwd?
- Welke diensten verwachten gemeenten van aanbieders voor de ingekochte pleegzorg?
- Wat zijn knelpunten in de tariefafspraken?

Opbouw

Het pleegzorgtarief bestaat uit de betaling van de pleegvergoeding aan pleegouders, de taken/prestaties van de pleegzorgaanbieder die horen bij de uitvoering van de pleegzorg, en in sommige gevallen de regeling bijzondere kosten. De taken/prestaties van pleegzorgaanbieders zijn opgenomen in de Inkoophandreiking Pleegzorg (2016)⁵. Deze taken/prestaties zijn onderverdeeld in hulpverlening aan ouders en kind, begeleiden van pleegouders, en randvoorwaardelijke activiteiten (zie bijlage 1. Taken/prestaties inkoophandreiking pleegzorg voor de volledige opsomming).

Verwachte diensten inkooporganisaties

De tarieven voor pleegzorg die aanbieders ontvangen, worden in een aanbestedingsprocedure vastgesteld door regionale inkooporganisaties. In deze procedure worden pleegzorgaanbieders geconsulteerd en hebben zij de ruimte om vragen te stellen. Na inschrijving van pleegzorgaanbieders volgt de gunning aan (een deel van de) aanbieders voor de duur van vier jaar. Regionale inkooporganisaties verwachten van de gecontracteerde aanbieders dat zij de taken/prestaties uit de inkoophandreiking bekostigen uit het pleegzorgtarief. De afspraken over verwachte taken/prestaties leggen zij vast in hun productboeken.

Knelpunten tariefafspraken

Zeven van de tien pleegzorgaanbieders gaven aan het tarief niet toereikend te vinden voor de bekostiging van de taken/prestaties uit de inkoophandreiking pleegzorg. Pleegzorgaanbieders hebben de volgende taken genoemd waarvoor zij te weinig financiële ruimte hebben binnen de huidige tarieven:

- benodigde extra begeleiding van de ouders, pleegkind, en pleegouders (bv. bezoeksregelingen, begeleiding bij rouwverwerking ouders);
- regievoering op de plaatsing indien van toepassing/nodig;

⁵ Inkoophandreiking Pleegzorg (2016)

- uitvoeren van netwerkonderzoeken in geval van netwerkpleegzorg;
- perspectiefbepaling.

Wanneer pleegzorgaanbieders deze taken niet uit het tarief kunnen bekostigen, dan moeten zij aanvullende beschikkingen aanvragen via de gemeente in het kader van specialistische extra zorg. Specialistische zorg valt namelijk buiten het pleegzorgtarief.

Aanbieders geven aan dat de standaardvergoeding toereikend zou moeten zijn om deze taken uit te voeren omdat het geen vormen van specialistische zorg betreft. Daarnaast leidt het aanvragen van aanvullende beschikkingen voor standaardtaken ertoe dat pleegzorgaanbieders alvast starten met het aanbieden van de zorg zonder hier financiering voor te hebben ontvangen. Zij worden dan niet bekostigd voor de periode vanaf de aanvraag tot aan het toekennen van de beschikking. Dit komt mede doordat het soms lastig is om binnen een gemeente te achterhalen wie mandaat heeft om een beslissing te nemen over de inzet van ondersteuning in een casus.

Specialistische zorg

Het komt voor dat er ook sprake is van behoefte aan daadwerkelijk specialistische zorg voor een pleegkind of pleeggezin die de pleegzorgaanbieder niet kan bieden (bv. specifieke therapieën/behandelingen). Pleegkinderen hebben

deze vormen van zorg vaak nodig vanwege hun problematiek. Het aanvragen van deze vormen van zorg levert administratieve lasten op voor de aanbieders, omdat het enerzijds veel tijd kost te achterhalen wie bij de gemeente mandaat heeft om goedkeuring te geven, en anderzijds omdat beschikkingen een beperkte looptijd hebben en steeds opnieuw moeten worden aangevraagd.

Daarnaast komt het voor dat de pleegzorgaanbieder niet is gecontracteerd door de gemeente/inkooporganisatie op specialistische zorg. De aanbieder van pleegzorg moet dan uren voor specialistische zorg overdragen naar een door de gemeente gecontracteerde andere aanbieder, of de aanbieder van pleegzorg wordt ingeschakeld als onderaannemer van een gecontracteerde zorgaanbieder voor het bieden van de specialistische zorg. Ook dat leidt tot hoge administratieve lasten.

Concretisering tariefafspraken

Zowel inkooporganisaties als aanbieders geven aan dat de discussie tussen gemeenten en aanbieders over de taken die uit het pleegzorgtarief moeten worden vergoed, zijn oorzaak vindt in te globale afspraken over taken/prestaties. De productboeken van inkooporganisaties benoemen bijvoorbeeld niet bij hoeveel casussen bepaalde taken uitgevoerd kunnen worden en hoeveel uur hiervoor beschikbaar is. Zo staat er bijvoorbeeld genoemd: *“opdrachtnemer kan indien nodig (praktische) ondersteuning bieden op maat binnen pleegzorg aan jeugdige, ouder(s) en pleegouders”*. In een ander productboek staat genoemd: *“Begeleiding biologische ouders. Betreft o.a. betrekken van biologische ouders bij opvoeding/opgroeien van de cliënt”*.

Bijzondere kosten

In dit hoofdstuk gaan we in op de regelingen die aanbieders hebben voor bijzondere kosten en buitengewone kosten, en de rol van onderhoudsplichtige ouders bij de financiering van bijzondere/buitengewone kosten.

We beantwoorden in dit hoofdstuk de volgende onderzoeksvragen:

- Wat is de regeling bijzondere kosten?
- Wat voor regelingen hebben aanbieders voor de bijzondere kosten?
- Welke kosten vergoeden aanbieders wel/niet vanuit de bijzondere kosten?
 - Waarom wel/niet?
 - Tot welk bedrag vergoeden ze deze kosten?
- Hoe gaan aanbieders en/of gemeenten om met buitengewone bijzondere kosten, bijvoorbeeld het aanpassen van een auto of woning?
- Waar worden eventuele (buitengewone) bijzondere kostenregelingen mee gefinancierd?
- Hoe gaan aanbieders en/ of gemeenten om met onderhoudsplichtige biologische ouders die in gebreke blijven?
 - Wie draait er voor de kosten op?

- Wie draagt zorgt voor het halen van verhaal bij in gebreke blijvende ouders?
- Wat zijn de ervaringen van aanbieders en inkooporganisaties met de verschillende regelingen?

Regeling bijzondere kosten

Pleegouders kunnen te maken krijgen met kosten die niet betaald kunnen worden uit de pleegvergoeding of extra toeslag⁶. Pleegouders in het gedwongen kader kunnen voor deze kosten een vergoeding aanvragen via hun aanbieder⁷. Sommige aanbieders stellen de regeling bijzondere kosten ook open voor pleegouders die een pleegkind in het vrijwillig kader hebben opgenomen⁸. De meeste aanbieders maken gebruik van de lijst met bijzondere kostenposten uit de handreiking pleegvergoeding (zie Bijlage 3).

Regelingen bijzondere kosten

Er is geen standaard werkwijze voor de uitvoering van de regeling bijzondere kosten door aanbieders en inkooporganisaties. In dit onderzoek zijn wij twee varianten tegengekomen. Sommige inkooporganisaties/aanbieders nemen de vergoeding voor bijzondere kosten op als onderdeel van het tarief, anderen vergoeden bijzondere kosten los van dit tarief.

⁶ Pleegouders kunnen een extra toeslag ontvangen bij crisisopvang, zorg voor een pleegkind met een extra handicap of als zij drie of meer pleegkinderen verzorgen.

⁷ Jeugdwet. Hoofdstuk 5. Pleegzorg, Artikel 5.3.

⁸ Aldus partijen NVP, Jeugdzorg Nederland.

Bijzondere kosten onderdeel van het tarief

De helft van de gesproken aanbieders heeft te maken met een tarief waar de bijzondere kosten integraal onderdeel van uitmaken. In dit geval hebben aanbieders de vrijheid om te bepalen welk onderdeel van het tarief zij reserveren voor het uitbetalen van vergoedingen aan pleegouders voor bijzondere kosten.

Bijzondere kosten los van het tarief

Bij de andere helft wordt een financiering toegekend aan de pleegzorgaanbieders om de bijzondere kosten uit te betalen, bijvoorbeeld een fonds, aparte subsidie of de inrichting van een regionaal loket. Bij deze vorm bestaan verschillen in declaratie wijze van bijzondere kosten. Zo komt het voor dat aanbieders declaraties direct bij de individuele gemeenten moeten indienen of dat zij bij een regionale organisatie kunnen indienen omdat gemeenten gezamenlijk optrekken. Tot slot is er nog de mogelijkheid van een regionaal loket dat wordt gerund door een aanbieder. Declaraties bijzondere kosten kunnen hier direct bij worden ingediend, zonder tussenkomst van de gemeente of inkooporganisatie.

[Ervaringen van aanbieders en inkooporganisaties met regelingen](#)

Bijzondere kosten onderdeel van het tarief

Indien het tarief toereikend is, geeft deze vorm geen knelpunten voor pleegzorgaanbieders en regionale inkooporganisaties, omdat aanbieders de regeling naar eigen inzicht kunnen invullen. Er is in dit geval geen sprake van een geormerkt bedrag voor de bijzondere kosten.

Bijzondere kosten los van het tarief

Zowel inkooporganisaties als aanbieders geven aan dat deze vorm verhoudingsgewijs veel tijd kost. Dit komt met name door de administratieve lasten die het aanvragen van declaraties via individuele gemeenten met zich meebrengt. Dit geldt niet wanneer een regionaal loket is georganiseerd, omdat het beoordelingsproces van aanvragen dan sneller verloopt. Regionale inkooporganisaties die het (nog) niet op deze manier hebben georganiseerd staan hier wel open voor.

Vergoeding bijzondere kostenposten

De kostenposten en het maximaal te vergoeden bedrag per kostenpost binnen de regeling bijzondere kosten verschillen beperkt tussen aanbieders en inkoopregio's/gemeenten. Vrijwel alle gesproken aanbieders en inkoopregio's/gemeenten maken gebruik van de lijst met bijzondere kostenposten uit de Handreiking pleegvergoeding (2015) (Bijlage 3. Bijzondere kostenposten). De gesproken aanbieders en inkooporganisaties/gemeenten zijn niet bezig met het ontwikkelen of actualiseren van de lijst met bijzondere kostenposten die zij op dit moment hanteren, omdat zij hier

geen noodzaak toe zien. Per kostenpost hanteren aanbieders een maximale vergoeding per post en soms ook een maximaal bedrag per pleeggezin.

Overkoepelende financiële wegwijzer aanbieders

Sommige aanbieders stellen een overkoepelende financiële wegwijzer op en bundelen alle financiering die zij van verschillende regio's voor de regeling bijzondere kosten ontvangen. Zij bieden elke pleegouder, ongeacht woonplaats dezelfde regeling aan.

in het vergoeden van (buitengewone) bijzondere kosten, omdat ouders van pleegkinderen vaak beperkte financiële middelen hebben en niet in staat zijn om bij te dragen aan extra kosten voor hun kinderen. Afhankelijk van de casus betalen gemeenten, aanbieders en/of pleegouders deze kosten.

Vergoeding buitengewone bijzondere kostenposten aanbieders en inkooporganisaties

Het komt voor dat pleegouders aanvragen doen voor een bijzondere kostenpost die buiten de standaardlijst valt. Zowel regionale inkooporganisaties als pleegzorgaanbieders geven aan dat dit discussie oplevert over wie welk deel moet betalen en verhoudingsgewijs veel tijd kost. Het verschilt per casus wie (aanbieder, inkooporganisatie/gemeente en/of pleegouder) uiteindelijk het bedrag betaalt en ook uit welk budget dit bedrag komt.

Omgang onderhoudsplichtige ouders

Inkooporganisaties spreken schriftelijk met aanbieders af dat zij onderhoudsplichtige biologische ouders raadplegen voor de financiering van (buitengewone) bijzondere kosten. Aanbieders geven echter aan biologische ouders niet actief te raadplegen

Kosten pleegouders

In dit hoofdstuk gaan we in op de kosten die pleegouders maken en de knelpunten die zij ervaren in de vergoeding van deze kosten.

We beantwoorden de volgende onderzoeksvragen:

- Welke kosten vallen onder de pleegvergoeding?
- Welke knelpunten ervaren pleegouders in deze vergoeding?
- Welke overige kosten (zoals toeslagen, eigen bijdragen, verzekeringen) vormen knelpunten voor pleegouders?
- Welke kosten vallen onder de bijzondere kostenregeling?
- Wat zijn knelpunten in het vergoed krijgen van de bijzondere kosten voor pleegouders?
- Welke buitengewone kosten (bv. aangepaste auto, woningaanpassing etc.) maken pleegouders soms?
- Wat zijn knelpunten in de vergoeding van deze buitengewone kosten?

Pleegvergoeding

Uit het onderzoek naar de financiële aspecten van pleegzorg (2018)⁹ blijkt dat pleegouders de volgende kosten betalen uit de pleegvergoeding: vaste lasten, zorg, reis- en transport, opvang en onderwijs, verzekeringen, voogdijschap, tijdsinvestering in begeleiding van het pleegkind, en overige kosten (bijvoorbeeld muziekles, sport, aanvraag rijbewijs; zie bijlage 2. Kosten pleegouders).

⁹ Onderzoek naar de financiële aspecten van pleegzorg (2018).

¹⁰ Onderzoek naar de financiële aspecten van pleegzorg (2018).

Knelpunten kostenposten pleegvergoeding

Gemiddeld genomen maken pleegouders minder kosten voor hun pleegkind(eren) dan dat zij totaal aan vergoedingen ontvangen¹⁰. Uit het vorige en het huidige onderzoek blijkt dat ouders geen knelpunten ervaren in het betalen van kosten zoals toeslagen, eigen bijdragen verzekeringen etc. Uit beide onderzoeken blijkt wel dat inkomensverlies een knelpunt vormt, omdat pleegouders hier niet voor worden gecompenseerd, waardoor zij zich in beperkte mate gewaardeerd voelen. Uit ons vorige onderzoek blijkt dat een substantieel deel van de werkende pleegouders minder is gaan werken door de zorg en begeleiding van het pleegkind. Gemiddeld zijn pleegouders per gezin 18 uur per maand minder gaan werken. Het netto inkomenseffect varieert van €9.000 tot €14.000 per jaar.

Bijzondere kosten

Aanbieders maken gebruik van de lijst met bijzondere kostenposten uit de Handreiking Pleegvergoeding (2015)¹¹ voor de inrichting van de regeling bijzondere kostenposten waar pleegouders gebruik van kunnen maken. In het huidige onderzoek komt naar voren dat pleegouders met name gebruik maken van de regeling voor de bekostiging van zaken zoals zwembles, de aanvraag van een identiteitsbewijs of paspoort, reiskosten, en aanschaf van een laptop.

¹¹ Handreiking Pleegvergoeding (2015).

Knelpunten bijzondere kostenposten

18% van de pleegouders maakt gebruik van de regeling bijzondere kosten.¹² Uit het huidige onderzoek blijkt dat de helft van de ouders ervoor kiest om geen gebruik te maken van de regeling omdat ze vinden dat de kosten die zij maken voor hun pleegkind(eren) onderdeel zijn van het pleegouderschap. Zij ervaren geen knelpunten en maken bewust deze keuze. Anderen (2) maken geen gebruik van de aanvraag omdat ze wel knelpunten ervaren; zij vinden het beoordelingsproces van een aanvraag (te) lang duren. Een ander deel van de pleegouders (3) maakt gebruik van de vergoeding, maar ervaart knelpunten in het proces van aanvragen. Zij noemen dat de aanvraag van de bijzondere kosten wordt beoordeeld door een financieel medewerker van de aanbieder die beperkt kijkt naar de mogelijkheden en context van de aanvraag. Dit kan volgens hen leiden tot een onterechte afwijzing van een aanvraag voor bijzondere kosten. Een pleegouder gaf aan: *“de pleegzorgwerker stapt er tussenuit als het gaat over financiën. Vervolgens gaat het naar de financiële medewerker en die beschouwt je als een lastpost. We doen geen aanvraag om geld te verdienen. Pleegzorg is erg verkokerd. De pleegzorgwerker zou beter op de hoogte moeten zijn van de financiën en de andere medewerkers moeten inhoudelijk beter op de hoogte zijn van pleegzorg. Voor mij voelt het als willekeur of je wel/ of geen vergoeding krijgt”*.

¹² Onderzoek naar de financiële aspecten van pleegzorg (2018).

Buitengewone kostenposten

Het komt voor dat pleegouders geen vergoeding kunnen aanvragen voor bepaalde zaken zoals reiskosten (beneden een drempelwaarde), de verhuizing naar een grotere woning, kosten voor/door kinderen met een beperking (vernielingen, witte stok voor mensen met een gezichtsbeperking), begrafenis van een pleegkind, en de vergoeding van benodigde zorg die niet is gecontracteerd bij gemeenten.

Knelpunten buitengewone kostenposten

Buitengewone kostenposten zijn niet enkel een financiële kwestie voor pleegouders, maar vaak een gevolg van moeilijke situaties waarmee zij te maken krijgen. In dat geval is morele steun naast een vergoeding ook belangrijk. Als aanbieders dan in eerste instantie handelen in financiële termen door te beoordelen of er een vergoeding/compensatie voor zaken kan worden gegeven, in plaats van morele steun te bieden aan pleegouders, leidt dat ertoe dat pleegouders zich niet of onvoldoende gewaardeerd voelen. Dit blijkt bijvoorbeeld uit het volgende citaat: *“het gaat mij niet om het krijgen van een hogere vergoeding. Ik stuur een foto van een bril die kapot is gegaan door een incident met mijn pleegkind naar mijn pleegzorgbegeleider. Zij geeft vervolgens aan dat er moet worden gekeken of een vergoeding mogelijk is. Ik voel me dan niet gewaardeerd. Er had moeten worden gezegd, natuurlijk en hoe is het met jou? Het gaat niet om het geld. Het gaat veel meer over: hoe steun je je mensen?”*.

Deeltijdpleegzorg

In dit hoofdstuk gaan we in op de variant deeltijdpleegzorg, de mate waarin knelpunten worden ervaren in de bekostiging van deeltijdpleegzorg en hoe de diensten voor deeltijdpleegzorg naar de toekomst toe kunnen worden ingepast en omschreven.

In dit hoofdstuk beantwoorden we de volgende onderzoeksvragen:

- Wat is deeltijdpleegzorg?
 - Wat zijn knelpunten in de bekostiging van deeltijdpleegzorg?
 - Hoe kunnen (naar de toekomst toe) de diensten voor deeltijdpleegzorg worden ingepast en omschreven?
- Deeltijdpleegzorg

Bij deeltijdpleegzorg logeert een kind of jongere een aantal dagen/dagdelen per week in een gezin. Veel voorkomende varianten zijn weekend- en vakantiepleegzorg. Hiermee worden de (pleeg)ouders ontlast. Het doel is om te voorkomen dat de jeugdige uit het (pleeg)gezin moet worden geplaatst.

Knelpunten bekostiging deeltijdpleegzorg

Op dit moment is 10 tot 20 procent van de pleegzorg-plaatsingen van aanbieders een deeltijdplaatsing. Alle pleegzorgaanbieders die een etmaaltarief ontvangen voor de deeltijdplaatsing, komen - net als bij een voltijdplaatsing - niet uit met het tarief dat zij ontvangen. Dit geldt voor 9 van de 10 gesproken

pleegzorgaanbieders. De 10^e pleegzorgaanbieder is actief in een regio waar een weektarief wordt gehanteerd.

De financiële knelpunten ontstaan volgens aanbieders omdat de taken/prestaties die zij moeten uitvoeren gelijk- en soms zelfs meer - zijn als bij voltijdpleegzorg, terwijl het tarief een stuk lager ligt. Naast het bieden van begeleiding, wordt van aanbieders verwacht dat zij ook taken als veiligheidscontroles, opstellen van hulpverleningsplannen, ondersteuning ouders etc. bekostigen uit het tarief. Aanbieders geven aan dat bij deeltijdpleegzorg zowel de deeltijd pleegouders als de ouders afdoende begeleiding moeten krijgen, en de mate van begeleiding is niet minder omdat het kind ergens minder vaak verblijft.

Op dit moment kunnen zij het verlies dat wordt gemaakt op het aanbieden van deeltijdpleegzorg nog compenseren, omdat het totaal aantal plaatsingen een relatief klein deel is van het totale bestand. Indien de wens bestaat om het totale aantal deeltijdplaatsingen in de toekomst te laten groeien, dan wordt het bekostigen van deeltijdpleegzorg penibel. Daarom gaven aanbieders aan niet in te zetten op de groei van deze vorm van pleegzorg vanwege de knelpunten in de bekostiging, terwijl het wel een belangrijke vorm van pleegzorg is.

Toekomst deeltijdpleegzorg

Pleegzorgaanbieders verwachten dat deeltijdzorg in de toekomst belangrijker wordt; enerzijds omdat het kan worden ingezet ter preventie (ontlasting van ouders) en dus uithuisplaatsing voorkomt, anderzijds omdat pleegouders eerder openstaan voor het deeltijd- dan voor voltijdpleegouderschap. Op dit moment hebben gemeenten en pleegzorgaanbieders geen gemeenschappelijke visie opgesteld over de rol van deeltijdpleegzorg in de pleegzorg en breder in het domein van jeugdhulp. Deeltijdpleegzorg kan in de toekomst worden ingepast als aanbieders, inkooporganisaties en gemeenten gezamenlijk een visie ontwikkelen op de inzet van deeltijdpleegzorg en een hierbij passende bekostigingswijze ontwikkelen.

Bijlage 1

Taken/prestaties inkoophandreiking pleegzorg

Hulpverlening aan ouders en kind

- Begeleiding van de ouders, inclusief opstellen en evalueren hulpverleningsplan;
- Begeleiding van de jeugdige;
- Uitvoeren van veiligheidschecks;
- Contacten met school/derden/netwerk;
- Initiëren en/of coördineren jeugdhulp op maat (specifiek aanbod op maat);
- Afstemming en verantwoording 'toeleider' (wijk/ buurtteam, huisarts/jeugdarts of gecertificeerde instelling);
- Inzet t.b.v. opvoedbesluit / toekomstperspectief pleegkind in samenspraak met diverse betrokken en eventuele rapportage aan Kinderrechter;
- Inzet werkbegeleider en gedragswetenschapper.

Begeleiden van pleegouders

- Begeleiding van de pleegouders, inclusief samenstellen van pleegcontract en opstellen en evalueren pleegouderbegeleidingsplan;
- Uitvoeren van veiligheidschecks;
- Begeleiden en ondersteunen van contact ouders-pleegouders;
- Uitvoeren van netwerkonderzoeken in geval van netwerkpleegzorg;
- Inzet (evidenced based) methodieken t.b.v. gezonde ontwikkeling van het pleegkind;

- Inzet werkbegeleider en gedragswetenschapper.

Randvoorwaardelijke activiteiten

- PR en werving van pleegouders;
- Voorbereiding & screening aspirant pleegouders;
- Training en deskundigheidsbevordering van pleegouders;
- Voorlichting met betrekking tot juridische en financiële thema's;
- Uitvoering plaatsingsproces waaronder matching (koppeling jeugdige-pleegouders);
- Meting en verantwoording op basis van wettelijke vereiste ten aanzien van de basisset outcome-criteria³: doelrealisatie, pleegoudertevredenheid, cliënttevredenheid en voorkomen breakdown;
- Administratieve taken: betaling pleegouders (incl. toeslagen en bijzondere kosten), verzekeringen pleegkind, dossiervorming et cetera;
- Afspraken en administratieve taken rondom bovenregionale plaatsingen.

Bijlage 2

Kosten pleegouders

De kosten van pleegkinderen bestaan uit de volgende categorieën:

- Vaste lasten (huur/hypotheek, gas/water/elektra, boodschappen, vakanties, zakgeld, abonnement mobiele telefoon voor het pleegkind, overige lasten (cadeaus, persoonlijke verzorging, kleding, sport, hobby, uitgaan) en voor uitwonend pleegkind (18+): kamerhuur, boodschappen, tv en internet, abonnementskosten mobiel);
- Zorg;
- Reis- en transport;
- Opvang en onderwijs;
- Verzekeringen;
- Voogdijschap;
- Tijdsinvestering bij opname van een pleegkind in een instelling;
- Overige kosten (muziekles/sporten/andere vrijetijdsbestedingen, verbouwing- en inrichting, paspoort, uittreksel geboorteregister, rijlessen/theorie/examen/lossen aanvraag rijbewijs, begrafenis en crematie, naamswijziging, DNA-onderzoek, anders);
- Sparen voor pleegkind;
- Inkomensverlies door zorg/begeleiding pleegkind.

Bijlage 3

Bijzondere kostenposten

Gezondheid en welzijn

- Aanvullende zorgverzekering;
- Lichamelijke, psychologische en psychiatrische onderzoeken, therapieën en medicijnen die in het geheel niet door de zorgverzekering worden vergoed of die niet meer worden vergoed omdat de kosten boven de maximale vergoeding uitkomen;
- Dagvergoeding bij bedplassen (doktersverklaring nodig), indien geen (volledige) vergoeding door zorgverzekeraar;
- Brillen, contactlenzen, beugels en andere hulpmiddelen, indien geen (volledige) vergoeding door zorgverzekeraar.

Reiskosten en mobiliteit

- Reiskosten in verband met de omgangsregeling en familiecontacten, waarvoor het basisbedrag niet toereikend is;
- Reiskosten in verband met veelvuldig dokter-, ziekenhuis-, tandarts-, therapiebezoek etc.
- OV-kosten in het kader van het volgen van voortgezet onderwijs;
- Taxikosten leerlingenvervoer voor speciaal onderwijs; Aanschaf (aangepaste) fiets of bromfiets (met bijkomende kosten: helm, verzekering, examen, brommerrijbewijs, reparaties).

Opvang en onderwijs

- Tussen-schoolse opvang bij continuurooster;
- School- en beroepskeuzetest;
- Ouderbijdrage school en lesgeld;
- Schoolexcursies, schoolreizen en werkweken;
- Bijlessen en huiswerkinstituut;
- Aanschaf computer of laptop;
- Aanschaf boeken en leermiddelen.

Schade

- Eigen risico aansprakelijkheidsverzekering;
- Schade aan bezittingen van de pleegouders of derden die niet door de aansprakelijkheidsverzekering worden vergoed.

Overig

- Zwemles, muziekles en sporten;
- Verbouwings- en inrichtingskosten huis pleegouders;
- Begrafenis en crematie;
- Identiteitsbewijs en paspoort;
- Uittreksel geboorteregister;
- Naamswijziging;
- DNA-onderzoek.